

Annikki Kumpulainen
Mestariviisauden äärellä 3, s. 7–10
(Kristosofi tammikuu 1985, s. 8–10)

Toimittajalta **(Joogasta)**

Jooga merkitsee yhtymistä korkeampaan minään – Jumalaan – mietiskelyyn, antaumuksen tai toiminnan kautta. Jeesus Nasaretilainen käytti ies-sanaa. Hän totesi: minun ikeeni on suloinen. Ies merkitsee samaa kuin jooga. Jeesus siis korosti: minun joogani on suloinen.

Jeesus Nasaretilaisen lause opettamansa joogan suloisuudesta herättää ajatuksen, varmaan vanhoissa mysteeriolaitoksissa on ollut käytössä perinteellinen joogajärjestelmä, jonka Jeesus hyvin tunsi ja johon hän oli tuonut aivan uutta. Lausuntonsa mukaan hän oli tuonut siihen lempeyttä ja rakkautta, ts. suloisuutta.

Voimme saada omakohtaisen selvyuden, että näin on todella tapahtunut. Jeesus Nasaretilainen on uudistanut mysteeriolaitosten ohjelman. Asia selviää, kun etsimme esille teosofian esittelemän itämaisen jooga-harjoittelun käsikirjan "Patandshalin jooga-aforismit". Järjestelmiä on useita, mutta Patandshalin jooga-ohjeet soveltuvat hyvin vertailukohteiksi. Ne ovat vanhat ja käytännössä hyviksi koetut. Patandshalin jooga-aforismien opettaja eli n. 700 vuotta e.Kr. ja perusti filosofisen koulun Intiaan.

Patandshali esittää kuusi jooga-astetta: asento, hengityksen pidättäminen, huomion kohdistaminen sisäänpäin, ajatusten keskittäminen, mietiskely ja haltiotila. Joogin tulee löytää asento, jossa hän pystyy vaivatta olemaan liikkumatta pitkiäkin aikoja. Selkärangan on oltava pystysuora.

Kun asento on löytynyt, kun fyysillinen olemus on rauhallinen, voi pyrkijä siirtyä hengityksen hallinnan opetteluun. Hengittäminen on olemisen ehto. Ihmiset hengittävät, vaikka eivät ajattele hengittämistään. Valitettavasti tällainen hengittäminen ei ole aina oikeata joogilta edellytettyä hengittämistä. Hengityksemme voi olla puutteellista, hengitämme vain osalla hengitykseen tarkoitettua elimistöä. Näin hapensaantimme on puutteellista. Tahtoperäinen hengitys tähtää auringosta virtaavan elonvoiman vastaanottamiseen.

Seuraavissa asteissa, huomion kääntäminen sisäänpäin ja ajatusten keskittäminen, pyrkijä siirtyy yhä enemmän kohti sisimpäänsä. Hän jättää ulkoisen maailman kaikkineen, oman fyysillisen olemuksensakin. Vuorossa on ajatus- ja tunnetointojen lakkauttaminen, täydellisen hiljaisuuden saavuttaminen. Sielullinen rauha luo tarpeellisen perustan varsinaiselle mietiskelylle. Mietiskelyä on myös nimitetty mielen viihtymiseksi tutkittavassa asiassa. Mielen viihtyminen kuvaa pyrkijän asennetta tai suhdetta tutkittavaan asiaan. Pyrkijä kokee tutkimuksensa kohteen mielenkiintoiseksi ja valloittavaksi. Samalla hän kuitenkin on täysin vapaa ennakko-odotuksista. Hän haluaa tietää totuuden asiasta määrittelemättä edeltä, millaisen näkemyksen hän totuudeksi kelpuuttaa. Kun hän osaa näin menetellä, tavallaan kuin yhdistää aktiivisen osaavuuden passiiviseen vastaanottavaisuuteen, silloin luotu ajatuskuva alkaa puhua. Se avaa salaisuutensa ennakkoluo-
lottomalle tutkijalle.

Vanhan liiton aikana Kristus, Jumalan ajatuskuva täydellisestä ihmisestä, oli löydettävissä näkymättömässä maailmassa. Siellä pyrkijä saattoi löytää olentoja, joissa Kristus oli elävä. Ihminen ei kuitenkaan osaa liikkua tietoisena olentona näkymättömässä maailmassa valmistumattomana. Irtautuminen kemiallis-

fyysillisestä ruumiista tietoisuutensa säilyttäen vaatii treenausta ja on vaarallista. Näkymätön maailma on monenlaisten olentojen kansoittama. Utelias ja epävarma ihminen voi joutua siellä alhaisen olentojen leikkikaluksi, lupautua toteuttamaan heidän kunnian- ja vallanhimoisia suunnitelmiaan. Kuitenkin oppilaan piti pyrkiä näkymättömään maailmaan Kristusta kokemaan. Siksi hänen eri tasojen välisiä kanaviaan eli tshakrojaan puhdistettiin ja elävöitettiin joogan avulla.

Jeesus Nasaretilaisen henkisten ponnistusten ansiosta kosmellinen Kristus laskeutui maapallon eetteritasolle ja samalla ihmiskunnan päivätajunnan taakse. Nyt voi jokainen ihminen saada kosketuksen omassa itsessään olevaan mystilliseen Kristukseen. Meidän päivinämme tapahtuneet kosmilliset mullistukset ovat siirtäneet henkisen elämän painopisteen Jeesus Nasaretilaisen päivistä yhä voimakkaammin maiselle tasolle. Pekka Ervastian selventämät Vuorisaarnan ohjeet ovat niin ytimekkäät ja ymmärrettävät, että ne soveltuvat kaikkien maisen tason arkielämän ongelmien ratkaisuun.

Kristosofisen tietouden mukaan totuudenetsijät edustavat kansassa hengitystä. Silloin kun totuudenetsijät elävät hajallaan, tietämättöminä toisistaan, ponnistellen henkisellä tiellä kukin yksin, on kysymys itsetiedottomasti tapahtuvasta hengityksestä. Mutta kun totuudenetsijät liittyvät yhteen ja muodostavat henkisiä työryhmiä, on hengitys tahdonalaista. Toisaalta ymmärrämme, ettei henkisiä työryhmiä synny automaattisesti. Tarvitaan henkinen liike. Sellaisen loi Pekka Ervast Suomessa julistamallaan elämänymmärryksellä ja työllään. J.R.Hannulan osuus on havaittavissa totuudenetsijäselujen ryhmiksi liittymiseen innoittavana ja aikakautenamme avautuneiden uusien mahdollisuuksien valaisijana.

Väinö Lehtonen toteaa, mitä useampi ryhmätyöhön osallistuva on ymmärtänyt Vuorisaarnan ohjeiden hengen selvästi, sitä voimakkaampaa ja itsetietoisempaa hengitys on. Kun henkinen työryhmä hallitsee hengittämistä, se puhdistaa kansan verta päästämällä lävitseen puhdistavaa elämänvoimaa. Ryhmien hengittävä elämänvoima on todellista aurinkovoimaa, keskusaurinko Siriuksesta aurinkokuntaamme ja maapallollemme vuodattautunutta. Teosofinen liike ja kristosofiset työryhmät ovat kyseisen voimavuodatuksen suoranaisia seurauksia. Opettajamme korostavat erikoisesti, että uusi luonnonvoimaksi muuttunut voimavuodatus purkautuu maailmaan nimenomaan henkisten työryhmien kautta.

Patandshalin joogajärjestelmää edelleen seuraten ovat vuorossa huomion kääntäminen sisäänpäin, ajatusten keskittäminen ja mietiskely. Sama järjestys soveltuu henkiseen ryhmätyöhön. Kun ryhmä kokoontuu, sen jäsenien tulisi pyyhkiä persoonallisen elämän ilot ja surut tajunnastaan, siirtää arkihuolet sivuun ja suunnata ajatuksensa sisäänpäin, kohti totuutta ja Jumalaa. Tutkimusaiheeseen syventyminen edellyttää keskittymistä ja omista löydöistään ja havainnoistaan puhuessaan totuudenetsijä joutuu erittelemään ja järjestelemään ajatuksiaan ja pohtimaan esillä olevaa aihetta.

Patandshalin jooga-asteista viimeinen on samadhi eli haltiotila. Kun tahdomme tietoa todella korkeista ja merkittävistä Jumala-kokemuksista, voimme syventyä Pekka Ervastin moniin kuvauksiin sekä Jeesus Nasaretilaisen Jordankastekokemuksesta että hänen omasta, lokakuun 13. päivänä 1896 kokemastaan. Luonnollisesti meitä kiinnostaa myös tavallisen totuudenetsijän mahdollisuudet kokea samadhia, haltiotilaa, ei niinkään itsekästä toiveesta saada uusia, voimakkaita elämyksiä, vaan siksi,

että sellaisen saavuttaminen oletettavasti lisääisi pyrkijän voimia Hyvien Voimien johtamassa suuressa ihmiskunnan auttamistyössä. Kuten edelliset asteet, liittyy myös haltiotilan saavuttaminen henkisen työryhmän onnistuneeseen suoritukseen. Ehkä 2000 vuotta sitten tapahtunut Pyhän Hengen vuodatus helluntaina on sopiva esimerkki haltiotilan valaisemiseksi. Siinä totuudenetsijän tshakrat täyttyvät rakkaudella ja suurella sisäisellä työn ilolla. Yhteisessä henkisessä rakennustyössä sitkeästi ponnisteltuaan etsijä voi täytyä totuuden ja rakkauden elävällä elämällä, uudistavalla, uudestisyntyävällä voimalla. Tämä sisästäpäin tuleva eloisuus antaa totuudenetsijän työlle aikaisempaa syvempää vaikuttavuutta. Lisäksi kokemus antaa pyrkijälle kestävyyttä jatkaa vaikeissakin olosuhteissa.